

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Aurei ræmi ab Ænea decerpti moralis significatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

modulatione pulsabat citharam, cui felices accinebant incolæ, & ad numerum choreas ducebant, Præcipuè veniebant sub oculos longa serie Reges Trojani, magnanimique heroës, qui positis armis, lætum pœana in separato laurosum nemore canebant. His proximi, qui pro patria spiritum extremum effuderunt: qui singularem in vita castimoniam coluere, qui veritatis peramantes fuere: quique artes, hominum societati utiles, invenerunt: quique liberales atque officiosi, alios sui memores fecere merendo. Hi omnes ut Æneam summa voluptate perfuderunt, ita maximam peperit lætitiæ aspectus & alloquium parentis Anchisæ, in cuius amplexus ruiturum Æneam, frustravit imago, nulli obnoxia contactui. Cæterum nemus illud alluebat fluvius *Lethe*. Circa quem innumeræ volitabant animæ, quibus fato debebantur altera corpora, & ad vitam reditus: eæ avidè potabant fluminis undam, & cum ea rerum omnium oblivionem. Nam quis vellet ad corpus reverti, qui vel memor deliciarum, quibus fruebatur in Campis Elysiis, vel reminiscens molestiarum, quas pertulerat in vita, nisi amne Lethæo memoria exantlatorum laborum demersa fuisset? Denique dulcissimo cum parente colloquio ubi datum est satis, Æneas ducitur ad locum, ubi poterat videre, & agnoscere futuram sobolem, Romanamque ex ordine gentem. Edoctus igitur dilucidè de propagatione generis sui, rebûsque post longa sæcula futuris, valedixit Anchisæ, cùmque Sibylla in oras fluminis remeavit.

Ethica.

I. (a) *Ramus aureus*, Æneæ 6. Æneid.

Hic Æneæ, Trojani Principis, ad inferos, & campos Elysiis descensus, magnam nobis optimarum instructionum segetem suppeditat. Nam imprimis *Aureus ille Ramus*, quid est aliud, nisi *Prudentia*, qua duce vir fortis omnia discrimina pervadit?

----- primò avulsò, non deficit alter.

Nam per exercitationem virtus non minuitur, sed augetur. Ex *ilice*, arbore infrugifera, decus illud aureum defringitur: *virtus* enim sibi sufficit ipsa; estque sui gratiâ, non præmii, expetenda. Vnde olim corona quercina, maximum honoris ornamentum. Hanc frondem seu virgam, miratur Charon *longo post tempore visam*: quia pauci boni, paucique sapientes hac virgula divina instructi sunt; contra verò malorum stultorumque plena omnia. Intelligas etiam per *Ramum aureum* profa-

O o o 3

(a) *Ramus aureus* significat prudentiam, virtutem, nobilitatem, fortitudinem.

piani nobilem, sanguine & virtute ad posteros propagatam; ex avita stirpe, & multis trophæis ornata, *uno avulso non deficit alter*. Majorum decora per æmulos traduntur ad posteros. Strenuitatis argumentum ab antiquis Germanis habitum est, ex auro, argenteve obtenta folia. Henricus Thuringiæ Landgravius Northusiæ decursionem militarem, seu hastiludium instituit: Bravium erat, arbor ex aureis & argenteis foliis erecta. Singulis concurrentibus & frangentibus hastas, sed in sessione permanentibus, argenteum cessit folium, si quis autem adversarium ex equo dejecisset, aureum ei dabatur. Ita Chronic. Misnense.

II. (b) *Columba Aeneæ duces.*

Aeneam ad arborem felicem geminæ duxere columbæ pravosantes. Sunt enim innocentia, mentisque excelsæ symbolum: nam aves hæ amant tecta candida, & summa domorum petunt. Lata auspicia per columbas duci, ex divinis quoque litteris discimus. ps. 67. Laudantur columbarum *penna deargentata, & posteriora dorsi aurea*. Ab argento nimirum, seu puritate vitæ, ac mentis integritate transitus est ad felicitatem auream, olim in Elysiis hortis, hoc est, in cœlo obtinendam.

III. (c) *Facilis descensus averni*, Sed revocare gradum, hoc opus, hic labor est.

Inter Sibyllæ effata, etiam hoc fuit:

----- Facilis descensus Averni;

Noctes atque dies patet atri janua Ditis:

Sed revocare gradum, superâsque evadere ad auras,

Hoc opus, hic labor est.

Quibus versibus innuitur, facilem & proclivem esse lapsum in vitia, sed difficilem reditum ad virtutem. Socrates cum aliquando in colloquium cum Theodota, meretrice famosissima, venisset, quæ Callisthenem, Socratis discipulum, blandis ad se verbis trahebat, Philosopho dixisse fertur: *Ego quidem, ô Socrates, multò te superior sum. Nam cum tu neminem ex meis à me possis abalienare; ego cum libitum est, tuos omnes à te avoco*. Cui is respondit: *Non mirum quidem hoc. Tu si quidem ad declivem tramitem omnes rapis; ego verò ad virtutem duco, ad quam arduus plerisque & insolitus est ascensus*. Nimirum corrupta hominum natura facile deflectit ad vitia, quorum lata est via; abhorret à virtutibus, ad quarum fastigium arduus & spinosus est callis. Alian. lib. 13. hist. Seneca teste, vitia & flagitia sine magistro discuntur, & ea nos ad inferos mittunt. Neque laboriosum est, descendere ad illud scele-

(b) *Columba symbolum mentis integra.* (c) *Facilis descensus Averni.*